

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1723/2019
13.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Јово Ђекић, адвокат из ..., против тужене Основне школе "ББ" у ..., коју заступа Александра Трифуновић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3549/18 од 11.01.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3549/18 од 11.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 581/14 од 15.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште као незаконита решења директора тужене број 925 од 03.11.2009. године и Школског одбора тужене број 953 од 24.11.2009. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште као незаконита решења директора тужене број 372 од 10.05.2010. године и Школског одбора тужене број 392 од 19.05.2010. године и обавезе тужена да је врати на рад и распореди на радно место наставника ... на неодређено време са пуним радним временом у складу са уговором о раду. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиље у делу захтева којим је тражила да се обавезе тужена да је распореди на радно место у складу са њеном стручном спремом, звањем и способностима. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име разлике у заради и на име изгубљене месечне зараде у периоду од 01.09.2008. до 30.06.2017. године исплати 4.578.980,24 динара у месечним износима и са законском затезном каматом као у изреци, као и да у корист тужиље изврши уплату доприноса Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање на износе нето месечне зараде. Ставом петим изреке, одбачена је тужба тужиље у делу захтева којим је тражила да се обавезе тужена да јој уплати порез на износе разлике у заради на износе изгубљене нето месечне зараде. Ставом шестим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка, а ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3549/18 од 11.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код тужене на радном месту наставника ... на неодређено време према закљученом уговору о раду од 13.12.2006. године са пуним радним временом од 40 часова недељно. У 2007. и 2008. години, смањен је фонд часова тужили и у складу са тим утврђен коефицијент плате у складу са непуним радним временом. Против првог смањења обима часова тужила је користила интерну заштиту, али не и судску, док је против другог смањења радног времена користила и интерну заштиту и заштиту својих права пред судом у којима је такав тужбени захтев тужиле одбијен као неоснован. Затим је у 2009. години одлуком Школског одбора формирана комисија за утврђивање престанка делимичне или потпуне потребе за радом запослених са пуним или непуним радним временом на основу критеријума из чл. 33-35. ПКУ тужене, која је сачинила ранг листу од 25.06.2009. године према којој се тужила нашао на последњем месту са 30,70 бодова, а на основу које је директор донео решење 25.08.2009. године према којој је тужила остала нераспоређена. По приговору тужиле на ово решење, Школски одбор је укинуо наведено решење и наложио поновно бодовање у ком поступку је комисија приступила сачињавању нове ранг листе и према којој се тужила нашао на последњем месту са 31,70 бодова. На основу ове ранг листе, директор тужене је донео решење 833 од 02.10.2009. године којим је тужила остала нераспоређена. Против овог решења тужила није изјавила приговор Школском одбору. По протеку рока за подношење приговора директор тужене је донео овде побијана решења број 925 од 03.11.2009. године којим је тужили утврђено право на исплату отпремнине и против ког решења је тужила изјавила приговор Школском одбору који је одбијен. Директор тужене је, с обзиром на коначно решење којим је тужила остала нераспоређена од 02.10.2009. године, а пошто је тужили исплаћена отпремнина, донео овде побијано решење број 372 од 10.05.2010. године којим је тужили отказан уговор о раду јер је тужила као запослена на радном месту наставник ... остала нераспоређена, а није јој се могао обезбедити други посао код тужене као ни у другој установи за образовање и васпитање. Приговор изјављен против овог решења одбијен је решењем Школског одбора тужене број 392 од 19.05.2010. године које је такође предмет побијања у овој парници. Тужена је 25.08.2009. године доставила Школској управи ... податке о тужили да је тужила стављена на листу технолошких вишкова за школску 2009/2010 годину као нераспоређен радник са педагошком нормом у школској 2008/2009 години од 11%. Тужила није преузета ни у једној од школа на територији Школске управе Београд. Ова управа је 02.11.2009. године проследила Сектору за финансије обрађен захтев за исплату отпремнине.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиле за поништај наведених решења тужене.

Тужилца је на основу решења које је донето на основу ранг листе комисије за утврђивање престанка делимичне или потпуне потребе за радом запослених са пуним или непуним радним временом остала нераспоређена. Ово решење постало је коначно обзиром да тужилца против њега није изјављивала приговор. У таквој ситуацији директор тужене је само могао донети решење о престанку радног односа, односно о отказу уговора о раду уз претходно донето решење о исплати отпремнине на основу члана 179. тачка 9. и члана 158. став 1. Закона о раду у вези са чланом 157. став 2. тачка 4. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 38. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика.

Имајући у виду да је исплата отпремнине тужилци извршена на основу износа прослеђеног од стране сектора за финансије којим је обрађен захтев за овакву исплату, а висина отпремнине утврђена на основу закона, то је правилно захтев тужиле за поништај наведеног решења одбијен као неоснован. С обзиром на то да је одбијен захтев тужиле за поништај решења о отказу уговора о раду, то су као споредни одбијени и захтеви за враћање на рад и распоређивање на одређено радно место, за уплату доприноса и исплату разлике зараде за тражени период.

Нису основани ревизијски наводи којима се истиче да је тужени неосновано умањивао фонд часова тужилци. Осим тога, оцена оваквог понашања туженог је била предмет оцене пред Петим општинским судом у Београду у предмету П 362/08.

Нису основани ни ревизијски наводи који се односе на рангирање тужиле и рад комисије за утврђивање запослених за чијим је радом престала потреба јер је рад те комисије већ испитиван одлуком Школског одбора који је првобитну донету одлуку укинуо, а против новодонете одлуке комисије тужилца није изјављивала приговор, због чега не може основано тражити судску заштиту поводом овог поступка.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић